

XLII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Spare- og Laanekasser.

(Ugiven af Landstingets Udvalg den 27de April 1880).

Medens det af Landstinget ifjor vedtagne, paa et Regjeringsforflag begrundede Lovforflag angaaende Sparekassesevæsenet gif ud paa dels at fastsætte visse Regler for Sparekassernes Virkemaade, som antoges med Nytte at kunne gjøres obligatoriske, dels at indføre en hidtil savnet Kontrol fra det Offentliges Side med disse Kassers Bestyrelse, har det nærværende, af det andet Thing vedtagne Lovforflag sat sig et mere begrænset Formaal, idet det kun indeholder Kontrolbestemmelser. Da disse imidlertid i det Væsentlige falde sammen med dem, som Landstinget fandt at ville være hensigtsmæssige, og det formentligen i ethvert Fald maa anses for at være af Interesse, at disse kunne blive indførte, skal Udvalget anbefale, at Lovforlaget vedtages af Landstinget, som det nu foreligger, kun med en enkelt Modifikation, der i Hovedsagen vel nærmest maa antages alene at være en Lydeliggjørelse af det, der har været Meningen. Thi vel er der foretaget flere Forandringer i Detaillen af de Forskrifter, der ifjor godkjendtes af Landstinget, men om vi end ikke alle kunne erkjende, at samtlige disse Forandringer ere Forbedringer, finde vi dog ikke Afvigelser at være af den Betydning, at vi skulde tilraade Landstinget i disse Punkter at modsætte sig, hvad det andet Thing har ment at maatte foretrække.

Som de formentlig vigtigste af de berørte Forandringer skulle vi nævne følgende:

1) Loven er gjort uden videre anvendelig paa alle Sparekasser, saaledes at der ikke bliver Spørgsmaal om at forberede Anvendeliggjørelsen ved den Indsendelse af Sparekasservebtagterne til Stadsfæstelse, som Regjeringsforlaget, ved hvilket Landstinget i saa Henseende Intet havde fundet at erindre, betingelsesvis paalagde ogsaa de nu bestaaende Sparekasser. De nugældende Bestemmelser om, hvorledes der ved Dpretelsen af nye Sparekasser skal forholde, for at disse kunne opnaa de Sparekasserne i Almindelighed tilstaaede Begunstigelser, navnlig med Hensyn til det flemplede Papir, blive imidlertid usforandrede.

2) Bestemmelsen om, at samtlige Udgifter ved Kontrolten skulle afholdes af Sparekasserne selv, er borttagen, saaledes at Udgiften ved den centrale Kontrol vil falde paa Statskassen. Dette turde formentligen have medført en noget vel sparvorn Ansættelse af, hvad der til denne Udgift maa anvendes; men vi kunne ikke finde, at der kan være nogen afgjørende Grund imod, at gjøre et Forsøg paa, om denne Ansættelse kan være tilstrækkelig.

3) Ifstedetfor de forskjellige Alternativer, som Regjeringsforlaget opstillede med Hensyn til Udnavnelsen af Revisorerne, er Bestemmelsen om, hvorledes denne skal foregaa, ved Loven, som den nu foreligger, overladt til Fastsættelse i Vedtægten. Det, som var det Væsentlige, at Revisorerne ikke maa være Medlemmer af Bestyrelsen eller vælges af denne, er imidlertid bibeholdt.

4) Som den Dag, da Sparekassernes Aarsregnskaber skulle afsluttes, er fastsat den 31te Mars, ifstedetfor at Regjeringen i Samstemning med Landstinget havde foreslaaet den 31te December. De fleste af Udvalget finde denne Forandring lidet heldig; men det foretrækker under alle Omstændigheder, at der fastsættes en fælles Afslutningsdag fremfor, at det, saaledes som det andet Thing først var stemt for, skulde stilles den enkelte Sparekasse frit at ende sit Regnskabsaar, naar den vilde.

5) Som en Art Appellinstants fra Sparekassesevæsenets eller Sparekassetilfynets Decision af Revisorernes Regnskabsundersættelser er foreslaaet Indførelse af det i § 6 omhandlede Nævn. Vi tro ikke, at der er nogen Grund for Landstinget til at modsætte sig denne nye Institution; men naar det hedder, at Nævnets Kjenndelse skal være endelig, bør dette efter vor Mening kun gjælde med den Indskrænkning, at, hvis der efter Kjenndelsens Udfald vilde komme til at paahvoile Bestyrelsens Medlemmer eller nogen Anden et Pengeansvar, skal Vedkommende dog ikke være udelukket fra at erholde Spørgsmaalet herom paa Kjendte ved de almindelige Domstole. Efter hvad